

Belügyi jelentés a Ferencvárosról ^[1]

1968

„1968. augusztus 4-én, az MTK-FTC labdarúgó mérkőzés után az autóbuszban és a banketten a játékosok durva antiszemita kijelentéseket tettek az egyesület vezetőinek jelenlétében, akik ez ellen nem léptek fel. Jácint elnökhelyettes arról panaszkodott, hogy a VASAS-nak van egy Hegyi Gyulája, [az] MTK-nak egy Barcs Sándora, de az FTC-nek senkije sincs. Ezek után érthető, hogy az antiszemita kijelentések folytatódtak, amelyet később Kamilla azzal fejezett be, hogy elmondott egy viccet, melynek az a vége: a kutya azért ugathatott, mert bemetszették a farkát.”

Bevezetés

Az alábbi dokumentumra a Belügyminisztériumban őrzött ügynevezett miniszteri iratok között bukkantam rá, a Kádár-korszak 1960-as évekbeli történetét célzó kutatásaim során. Az anyagból kiderül, hogy az "illetékes szervek" folyamatos belügyi megfigyelés alatt tartották a Ferencvárost, s ennek érdekében jól kiépített besúgóhálózatot működtettek a Fradnál. A jelentés tartalmából, stílusából és szóhasználatából kiviláglik az is, miként viszonyult a kádári hatalom a legnépszerűbb magyar sportklubhoz.

A főváros IX. kerületének jómódú sváb polgársága által 1899-ben alapított Ferencváros története igencsak gazdag és változatos. A focicsapat 1903-ban szerezte meg első bajnoki címét, amelyet még huszonhét ilyen siker követett, legutóbb a 2003-2004-es szezonban. Különösen emlékeztető az 1931-32-es idény, ahol százsázalékos teljesítménnyel diadalmaskodott a csapat. Emellett az FTC húsz alkalommal nyerte el a - különböző időszakokban más-más elnevezésű - Magyar Kupát, utoljára ez év tavaszán. Ami a nemzetközi szereplést illeti, a Fradi 1928-ban és 1937-ben hódította el a két világháború közti periódus rangos trófeáját, a Közép-Európai Kupát.

Az első világháborút követően állandósult viszályá fajult az FTC és a nagy rivális MTK közötti versengés, s mivel ez utóbbi a budapesti zsidó középpolgárság egyesülete volt, így - tegyük hozzá: nem alaptalanul - a Fradi nevével kisvártatva az antiszemitizmus fogalma is összekapcsolódott, ami aztán egybemosódott a klubra szintén jellemző öntudatos nacionalizmussal. 1945 után "fasizmus" vádjával vizsgálatot indítottak az egyesület ellen, önkormányzatát felfüggesztették, s hiszen a Kinizsi mögött álló élelmezésügyi szakszervezet nem számított olyan erős intézménynek, mint például a Honvédelmi Minisztérium a Honvéd, a Belügyminisztérium az Újpesti Dózsa vagy akár a Vasas Szakszervezet a Vasas esetében. Ráadásul a klub legjobb labdarúgóit egyfolytában igyekeztek más csapatokhoz átvinni.

A klub fennállásának ötvenedik évében, 1949-ben ismét bajnok lett, játékosai harminc mérkőzésen 140 gólt rúgtak, csak Deák Ferenc egymaga ötvenkilencet(!). Ezután azonban inséges esztendők jöttek. Az antikommunista érzelmekkel szemben ugyanis még a keményvonalas moszkovita Münnich Ferenc sem tudott "hatásosan" fellépni, aki miközben Budapest rendőrfőkapitánya volt, 1948-50-ben az egyesület elnöki tisztét is betöltötte. Ez a rendszerellenesség kis híján a Ferencváros feloszlásához vezetett. Végül "megkegyelmeztek" neki, 1950 februárjában "beolvasztották" az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezetének központi egyesületébe, ÉDOSZ SE néven. Egy évvel később az ÉDOSZ SE Budapesti Kinizsire változott, egyúttal az FTC hagyományos zöld-fehér színét piros-fehére cserélték. A "kinizsis" Fradival hivatalos részről meglehetősen mostohán bántak, különösen a "kedvenc" csapatokhoz képest. Szűkösek voltak az anyagi források, hiszen a Kinizsi mögött álló élelmezésügyi szakszervezet nem számított olyan erős intézménynek, mint például a Honvédelmi Minisztérium a Honvéd, a Belügyminisztérium az Újpesti Dózsa vagy akár a Vasas Szakszervezet a Vasas esetében. Ráadásul a klub legjobb labdarúgóit egyfolytában igyekeztek más csapatokhoz átvinni.

Az "idegen esztendők" az 1956-os forradalom idején értek véget: október végén a Ferencváros végérvényesen visszakapta nevét és színét. Szervezetileg továbbra is az ÉDOSZ központi sportegyesülete maradt.

Az 1960-as évek a Fradi focicsapatának igazi sikerszériáját hozták: a hazai bajnokságban az együttes négyszer győzedelmeskedett, az UEFA-kupa "ősét", a Vásárvárosok Kupáját 1965-ben hódította el, s 1968-ban ugyanitt döntőt játszott. Emellett Albert Flórián 1967-ben Európá legjobb labdarúgójának aranylabdás lett, a következő évben pedig a csapatból három játékos (Albert, Novák Dezső és Szűcs Lajos) is bekerült a világválogatottba.

A Rákosi-érával összevetve, a Kádár-rezsim figyelme sem lankadt a Fradi iránt. Sőt. A Magyar Szocialista Munkáspárt Titkársága 1961. október 17-i ülésén, a "Különlélek" napirendi pontban vitatott meg egy "tájékoztató jelentést" a Ferencvárosról, amelyet a Központi Bizottság Párt- és Tömegszervezetek Osztálya készített, s amelyet Sándor József, az osztály vezetője - egyben a KB Iroda irányítója - jegyzett aláírásával. (A dokumentum szövegét lásd Katona Csaba-Majtényi György: Fasiszták és homoszexuálisok a Fradi elnökségében? 1961. ArchivNet, I. évf. 1. szám /2001. január/.)

A jelentés alapján meghozott titkársági döntés nyomán a klub elnökhelyettesét, egyszemélyben az egyesület MSZMP-pártalapszervezetének titkárát (aki "a múltban fasiszta szervezetelek tagja volt, s jelenleg is fasiszta magatartást tanúsít") hamarosan letartóztatták, és 1962 áprilisában - zárt tárgyaláson -, főként "gyűlöletre izgatás" vádjával a Fővárosi Bíróság első fokon 3 év 6 hónapi szabadságvesztésre ítélte, valamint 5 évre eltiltotta a közügyektől. A Legfelsőbb Bíróság néhány héttel később meghozott jogerős ítéletében enyhített az első fokon kiszabott büntetés súlyosságán, 2 évi szabadságvesztésre és 3 év közügyektől való eltiltásra "mérésével" azt. Ugyancsak az MSZMP Titkárság akaratának megfelelően rövid úton eltávolították az FTC-től azt a "45 személyt", akit a jelentés a következőképpen említett: "reakciós, fasiszta szemléletű, büntetett előéletű vagy erkölcstelen életet él".

Az alább olvasható dokumentum 1968 októberében keletkezett, dr. Tihanyi Sándor rendőr ezredes, a Budapesti Rendőr-főkapitányság Politikai Osztályának vezetője készítette, s annak egy-egy példányát többek között megküldte Németh Károlynak, a Politikai Bizottság póttagjának, az MSZMP budapesti pártbizottsága első titkárának, Rácz Sándor belügyminiszter-helyettesnek, Baranyai Györgynek, a BM főcsoportfőnök-helyettesének, illetve közvetlen főnökének, dr. Sós György budapesti rendőrfőkapitánynak. Az "FTC sportegyesületben tapasztalt jelenségekről" címet viselő jelentés egészen 1961-ig, a fentebb említett belügyi vizsgálat idejéig visszamenően összegzi a "káros jelenségeket".

Ez utóbbiak kapcsán mindenképp lényegesnek tartom megemlíteni, hogy olvasás közben nem szabad figyelmen kívül hagyni az "iratképző szerv" alapvetően tendenciózus hozzáállását és sablonos szóhasználatát, az óvatosságot pedig különösen vonatkozik a labdarúgócsapat edzőjének tulajdonított antiszemita kijelentésekre.

Egyelőre nincs nyoma, hogy a jelentésben említett akármelyik vezetőt vagy sportolót valamiféle súlyosabb retorzió érte volna, a Belügyminisztérium vagy az MSZMP vezetése sem tűzte napirendjére a dokumentum megvitatását. Talán úgy gondolták, még nem elérkezett el ennek az ideje. Egyértelműen látszik, hogy hosszú éveken keresztül gyűjtögettek szépen, precízen az "anyagot" egy-egy ember ellen, hátha jó lesz az még valamire a későbbiekben. De teljességgel az sem zárható ki, hogy az olimpiai labdarúgó válogatott 1968-as mexikói elsősege "biztosított menlevelet" a jelentésben szereplők némelyikének. Csak a vezetőedző távozott 1969-ben a klubtól, de egyéb tisztségét megőrizhette.

Az azonban kétségtelennek tűnik, hogy a kommunista hatalom ezután is szüntelenül szemmel tartotta a Fradit, és a következő, 1970-es évtizedben sem szerette jobban, mint annak előtte.

Szándékaim szerint a jelen forrás közreadásával legfőképp a Kádár-rendszer cinikus képmutatását kívánom bemutatni. Ennek a hatalomnak az aljasságát, amely például miközben rendkívül szigorú és értelmetlen vámszabályokat alkotott, arra ösztönözte az élsportolókat (a maguk esetleges emberi esendőségével is kalkulálva), hogy kerüljék meg ezeket, hogy a megszolgált jövedelmüket könyöradományoknak tekintsék, és lehetőleg "törvénytelen" úton boldoguljanak ilyen-olyan kiskapuk igénybe vételével vagy ily módon vegyék meg maguknak mindazt, ami tőlünk nyugatra természetes volt. Aztán pedig a hatalom, ha akart, akkor lesújtott, sakkban tartott, zsarolt, megpróbált beszervezni, vagy éppenséggel szemet hunyt. Ahogy a pillanatnyi érdeke kívánta.

Mivel maga a jelenség, a rendszer működési mechanizmusának az ábrázolása a fontos, ezért a jelentésben szereplő sportvezetők és sportolók nevét virágnevekkel helyettesítettem, valamint a szintén dőlt betűkkel megjelölt helyeken (egy-egy alkalommal) elhagytam olyan eseményleírást, klubnevet és újságnevet, amelyek rendkívül megkönnyítették volna a megnevezettek kilétének a megállapítását. Ugyanezen oknál fogva kipontoztam a személyes adatok helyét is.

A dokumentum jelzete: Belügyminisztérium Központi Irattára, Miniszteri Iratok, 4242-1-a/1498 (1968).

Forrás

BUDAPESTI RENDŐRFŐKAPITÁNYSÁG SZIGORÚAN TITKOS!
POLITIKAI OSZTÁLY
221-13/19-1968 4. sz. példány

Kézzel írva: Logodi e.! Nálam lerakni! Kérni fogom.
Olvashatatlan aláírás

Tárgy: FTC sportegyesületben
tapasztalt jelenségekről

J E L E N T É S
Budapest, 1968. október 23.

Kankalin disszidálási ügye nem elszigetelt jelenség, hanem következménye az FTC sportegyesületben jelenleg is fennálló politikai kétarcúságnak.

Visszatértek, illetőleg tovább folytatódtak azok a politikailag és erkölcsileg elítélendő megnyilvánulások és módszerek, amelyek egyrészt ellenzéki, oppozíciós magatartásban, másrészt törvényeinket nyíltan sértő cselekményekben jelentkeztek. Ezek megnyilvánulási formái: a cinikus, kétértelmű politikai kijelentések, a túlzott anyagiaságból származó vám- és devizabüncselekmények, disszidálási kísérletek, a becsületes sportolók lejáratására irányuló törekvések.

Az alábbiakban felsorolt káros jelenségeket tapasztaltuk az elmúlt időben:

1./ A labdarúgó-szakosztályon belül jelentkezik a legtöbb probléma, ami szorosan összefügg *Kamilla* edző magatartásával, politikai kétarcúságával.

A vezetők előtt lojális álláspontot képvisel, szűk körben, a csapat tagjai előtt cinikus, gúnyos formában tesz kétértelmű politikai megjegyzéseket.

Szavajárása: "a céklát azért nem eszik a fiúk, mert piros".

A képviselőválasztások alkalmával megjegyezte: "a labdarúgócsapatnak van ellenfele, de ennek a választásnak nincs".

A nyugat-berlini túrán azt a tréfás megjegyzést tette, hogy "a párttagok aludjanak Kelet-Berlinben, a pártönkívüliek Nyugat-Berlinben".

Ha alkalma nyílik, hangot ad annak a véleményének, hogy a felsőbb vezetők "politikai okok miatt nyomják", nem támogatják az FTC sportegyesületet.

Ilyen módon nyilatkozott akkor is, amikor Salgótarjában gépkocsivezetőjünkkel szemben szabálysértés miatt intézkedett a rendőrség: "minden azért történik, mert kiadják nekik, hogy jön a fasiszta FTC és politikai feladat a rendcsinálás. Ha másként nem megy, hát belénk kötnek."

[Az] 1968. augusztus 4-én lejátszott MTK-FTC mérkőzés után azt hangoztatta, hogy "ami ma a pályán történt, az nem más, mint fasiszmus. Egyébként mit is akarunk mi, amikor ők vannak hatalmon." Egy másik alkalommal tett megjegyzése szerint: "a VASAS-nak van "K"-vonal, a VASAS az pártúgy, a többi csapat nem érdekes".

Sportemberhez méltatlan megnyilvánulása volt az 1967. évi bajnoki vacsorán, amikor a következőket mondta *Írisz színésznék*: "Te mint Mózes kivezeted a zsidókat a Vörös-tengeren, én meg majdnem kivezeted az MTK-t az NB I-ből."

Kamilla magatartása, politikai megnyilvánulásai nem maradnak hatástalanok. Tekintélyével befolyásolja a csapat egyes tagjainak nézetét, állásfoglalását, tevékenységét.

1968. augusztus 4-én, az MTK-FTC labdarúgó mérkőzés után az autóbuszban és a banketten a játékosok durva antiszemita kijelentéseket tettek az egyesület vezetőinek jelenlétében, akik ez ellen nem léptek fel. *Jácint* elnökhelyettes arról panaszkodott, hogy a VASAS-nak van egy Hegyi Gyulája, [az] MTK-nak egy Barcs Sándora, de az FTC-nek senkije sincs. Ezek után érthető, hogy az antiszemita kijelentések folytatódtak, amelyet később *Kamilla* azzal fejezett be, hogy elmondott egy viccet, melynek az a vége: "a kutya azért ugathatott, mert bemetszették a farkát".

2./ Elvtelenség mutatkozott meg az FTC vezetői részéről dr. *Rózsa* sportorvos ügyével kapcsolatban.

Dr. *Rózsa*, a Sportkórház adjunktusa, az FTC sportorvosa 1964-ben a Csepel-Ferencvárosi T. C. mérkőzés előtt *Liliom* csepeli labdarúgónak 11 000 ft-ot adott át azzal, hogy a csepeli csapat a győzelmet engedje át az FTC-nek. *Liliom* játékost *Kála* edző felelősségre vonta, aki a cselekményt elismerte.

A pénz - amelyet *Liliom* már részben kiosztott - összeszedték, és a XXI. Ker. Pártbizottságnak beszolgáltatták, majd dr. *Rózsa* visszaadták. Nevezett ellen fegyelmi eljárást indítottak, amelynek alapján 1 évre eltiltották az FTC-nél viselt tisztségétől. Ennek ellenére az FTC sérült játékosait a Sportkórházban továbbra is ő kezelte.

Egy év elteltével a Ferencvárosi T.C. elnökségének kérésére az MTS [Magyar Testnevelési és Sportszövetség - TJ] dr. *Rózsa* t a csapathoz visszahelyezte.

Dr. *Rózsa* mint a magyar labdarúgó B- és olimpiai válogatott orvosa sokat utazik nyugati államokba.

1967 októberében Mexikóban, az előolimpián, december hónapban a labdarúgó B-válogatottal dél-amerikai túrán volt, jelenleg Mexikóban tartózkodik a XIX. olimpiai játékokon.

Dr. *Rózsa* sporterkölcset sértő magatartását az egyesületben nem ítélik el, sőt a mérkőzések eredményének "adásvétele" a pénzkeresésnek ma is egyik formája.

1967 novemberében a bajnokság befejezésekor a Szombathelyi Haladás labdarúgócsapat szakosztályvezetője kérésrel fordult az FTC játékosaihoz, hogy adjanak át 2 pontot, mert ebben az esetben lehetőség van arra, hogy ne essenek ki az NB I-ből. Az FTC játékosai, mivel a Csepeltől már vereséget szenvedtek, kijelentették: hajlandók erre, ha fejenként 10 000 ft-ot kapnak. A Szombathelyi Haladás ezt vállalta. Meg is nyerték a mérkőzést, amelynek befejezése után 110 000 ft-ot adtak át a játékosoknak, amit ők egymás között szétosztottak.

3./ Több jelenség utal arra, hogy az egyesületben lehetőség van politikailag kétes személyek előtérbe kerülésére. A KISZ-apparátusból helyezték az egyesülethez *Levendula* elvtársat, a nemzetközi ügyek előadójaként. Rövid idő múlva azonban különböző indokok alapján leváltották /jelenleg létesítmény-felelősként foglalkoztatják/, és helyére *Margaréta* alkalmazták.

Néhány hónapos ott-tartózkodása után *Margaréta* egy nyugatnémet állampolgárhoz ment feleségül. Ezt követően a nemzetközi ügyek előadójaként, másodállásban a kettős állampolgárságú /magyar-francia/ - hírszerzés gyanúja miatt ellenőrzés alatt álló - *Gyöngyvirágot* alkalmazták. *Gyöngyvirág* intézte *Kankalin* feleségének útlevel ügyét.

4./ A becsületes sportolók lejáratására jellemző példa *Szegfű* ügye. Az FTC csapatától való eltávolítását *Frézia* kezdeményezte, s a vezetők *Frézia* akarata előtt meghátráltak.

A két játékos ellentéte 1962-ben, a chilei VB-n kezdődött, amikor *Frézia* állítása szerint *Szegfű* őt megsértette.

1965-ben, amikor az FTC labdarúgói visszatértek az USA-ból, a vámmörök néhány játékosnál fasiszta sajtótermékeket találtak, s megállapították vám- és devizabüncselekményeket is. Ezek alapján eljárás indult *Pipacs*, *Tulipán*, *Hóvirág* és *Dália* ellen, s az Útlevel Osztály útlevelüket is bevonta.

A történetekkel kapcsolatban *Fréziától* indult el az a hírszerzés, hogy a fentieket *Szegfű* jelentette, mert ő a rendőrség "besúgója".

E hírszerzések alapján a játékosok igyekeztek *Szegfű*t lejáratni.

[...]

1967-ben *Frézia Kardvirág* edzőt arra akarta rábírn, hogy *Szegfű*t ne vigye ki a v&aacut e;logatottal Dél-Amerikába. Azzal indokolta, hogy ha itthon marad, esetleg elmegy a kedve *Szegfű*nek attól, hogy továbbra is az FTC tagja maradjon.

Miután *Kardvirág* a kérésnek nem tett eleget, *Frézia* betegség címén nem állt csapat rendelkezésére. A válogatott távolléte alatt kereste fel *Frézia* az FTC elnökét, s ezt követően történt meg *Szegfű* felajánlása egy másik sportegyesületnek.

Szegfű ellen a "legnagyobb vád" a párttagsága, kommunista magatartása volt. Ezt a megállapítást támasztja alá a *Frézia* baráti köréhez tartozó *Ciklámen* kijelentése: "nem kell párttag a csapatba".

Fréziának a vezetőkre gyakorolt befolyását mutatja az alábbi esemény is: ez év tavaszán az egyik megyei újság egy glosszában kritika tárgyává tette *Frézia* bécsi televízió-nyilatkozatának egyes részeit. *Frézia* ezen felháborodva követelte az FTC vezetőségétől, hogy a cikk ellen tiltakozzanak. A vezetőség pedig - ahelyett, hogy *Frézia* megbírált tevékenységét tisztázta volna - lépéseket tett érdekében az MTS-nél. *Fréziát* a vezetőségnek vele szemben tanúsított magatartása olyan megnyilvánulásokra bátorította, amelyek károsan befolyásolták a csapat légkörét, a játékosok szemléletét.

5./ Az FTC jégkorongcsapatában is hasonló problémák merültek fel.

Gerbera a jégkorong-szakosztály sportolója, aki a Kisstadionban megrendezett mérkőzéseken az egyébként is garázda magatartású nézőket sportszerűtlen cselekedeteivel károsan befolyásolja.

1966-ban pl. a mérkőzések biztosítását végző rendőregység parancsnokát, Pádár Antal r. alezr. elvtársat meglökte, sértő megjegyzésekkel illette. Pádár elvtárs a Járásbírósnak adta át az ügyét, de akkor nem ítélték el. Egy másik alkalommal a rendőrség tagjait felemelt kézzel fenyegette és feléjük köpött.

1967-ben a Népstadionban megrendezett labdarúgó mérkőzésen dr. Sárosi Ernő r. alezr. elvtársat becsületsértő szavakkal illette. E cselekménye miatt 30 nap szabadságvesztés büntetést kapott, illetve töltött le Baracskán.

Szabadulása után sem változott. Kijelentette, hogy "a rendőröket még jobban utálok, mint eddig".

6./ Az ilyen politikai légkör következménye, hogy az FTC sportegyesületből 1967/68-ban az alábbi 5 fő disszidált:

Verbéna [...] testnevelő tanár /I. István Közgazdasági Technikum/, az FTC kézilabdacsapatának edzője látogató útlevelel az NSZK-ba utazott, ahol - amint ezt telefonon közölte - edzői szerződést kötött.

Biborka [...] orvosírnok /Bp. Orvostudományi Egyetem/, az FTC válogatott műkorcsolyázója turista útlevelel, szüleivel együtt az NSZK-ba disszidált.

Dr. Muskáti [...], az FTC jégkorongcsapatának edzője 1968 áprilisában feleségével és kiskorú gyermekével turista útlevelet kért Svédországra és Dániába. Az NSZK-ból értesítette az egyesületet, hogy Magyarországra nem tér vissza. Értesüléseink szerint Kanadában kíván letelepedni.

Krizantém [...], az FTC evezős szakosztály tagja 1968. szeptember 28-án Bécsbe utazott versenyre a szakosztállyal együtt, s onnan nem tért vissza. A túrát az egyesületben kierőszakolták, anyagi fedezet nélkül utaztak el. *Krizantémnak* - amint utólag kiderült - korábban is voltak disszidálási szándékai, s erről tudtak az egyesületben.

Kankalin [...], az FTC labdarúgócsapatának játékosa, az olimpiai csapat tagja az olimpiai játékok színhelyéről, Mexikóból disszidált.

7./ Az egyesület vezetőinek és játékosainak több olyan tisztázatlan kapcsolata merült fel, akiknek az ellenőrzése még folyamatban van.

Ilyenek pl. Bécsben *Szarkaláb*, *Búzavirág* /az "üzleti ügyek", deviza-, vámügyletek bonyolítói/, az NSZK-ban *Rezeda* /1946-ban kitelepített, gyanús tevékenysége miatt kb. 2 éve nem engedjük meg a beutazását/ vagy az 1956-ban disszidált *Zsálya*, aki egy ideig az amerikai hadsereg tagja volt.

Nyugati útjaik alkalmával a csapatnál rendszeresen megjelent *Nefejejcs* impresszárió és *Harangvirág* menedzser, akik nemcsak a túrákat kötötték le, hanem a játékosok legkülönbözőbb ügyeit is bonyolították. *Harangvirág* neve *Kankalin* disszidálásával kapcsolatban is felmerült: az utóbbi hónapokban Budapesten járt, amikor - egyoldalú adatok alapján - tárgyal *Kankalinnal*, és jelenleg is Mexikóban tartózkodik.

A kapcsolatok között szerepelnek olyan gyanús, kétes elemek, mint *Nárcisz* bécsi lakos, dr. *Rózsa* hírszerző-gyanús ismerőse, akivel a csapat több tagja is összekötöttségben áll. E kategóriába sorolható *Orgona*, az FTC volt játékosa, aki mint a "Hauslan Stras Saccor Club" [sic!] képviselője játékos-csábítással is megpróbálkozott.

Orgona egyébként ígéretet tett, hogy nyugaton gyűjtést fog szervezni az FTC-pályaépítéshez, s ezzel a csapat vezetői is egyetértettek.

Gyakran előfordul nyugaton, hogy disszidensek látják vendégül a csapatot és a túra vezetőit, akiket esetenként megajándékoznak, az ajándékot "köszönettel" elfogadják. Az is megtörtént, hogy a játékosoknak úgy engedélyezték különböző családok, személyek látogatását, hogy a vezetők nem tudták: hol, kiket keresnek fel, mikor térnek vissza.

8./ Több játékos követelt el nagyobb összegű devizabűncselekményt. Pl.:

Petúnia labdarúgó prostituáltaktól vásárolt valutát: *Ibolyától* 100 nyugatnémet márkát, *Violától* 70 dollárt, *Hibiszkusztól* 40 dollárt, *Árvácskától* 1 db 11 grammos pecsétgyűrűt. Az így összeszedett valutáért külföldi útjain különböző árukat szerzett be, melyeket itthon értékesített. Jelenleg eljárás folyik ellene.

Frézia 1961-1962-ben 57 000 ft-ot adott át *Szarkaláb* bécsi magyar disszidens autókereskedőnek azzal a céllal, hogy egy Opel Record személygépkocsit vásároljon számára. Az átadott forintösszeg nem volt elegendő, ezért *Szarkaláb* kölcsönzött még 200 dollárt, amelyből *Frézia* ma is tartozik 130 dollárral. *Szarkaláb* a megvásárolt gépkocsit fiktív ajándékozó-papírral egy nyugatnémet személy ajándékaként küldte be. *Fréziát* vámcsalásért 30 000 ft pénzbírsággal sújtották.

1967 augusztusában *Frézia* egy gépkocsit hozott be, amelyet állítása szerint Braziliában ajándékba kapott a Flamingó egyesület [sic!] vezetőségétől. Egyoldalú adataink szerint a személygépkocsit 2200 dollárért vásárolta.

Szászszorszép, a jégkorong csapat tagja az Ausztriában megrendezett VB-n a magyar válogatott csapatban vett részt. Szoros kapcsolatot tartott *Borostyán* osztrák állampolgárral /volt magyar disszidens/, aki részére 8000 ft-ot váltott át schillingre. Adataink szerint a kapott pénzen különböző árukat - rádiót, magnetofont - vásárolt, amelyeket a vonaton elrejtve akart behozni. A vámőrség e tárgyakat megtalálta, és miután a tulajdonos nem jelentkezett, azokat elkobozta.

Az egyesület vezetésében bekövetkezett változás az FTC-nél fennálló korábbi helyzetet, politikai légkört nem javította meg. A *Hóvirág*-ügyből nem vonták le a megfelelő tanulságot, az abban hozott ítéletnek így semmi visszatartó hatása nem volt. Az egyesületen belül tovább romlott a politikai és erkölcsi helyzet: az utóbbi időben elszaporodtak a fegyelmeztlenségek, a törvénysértések, a disszidálások.

Dr. Tihanyi Sándor r. ezredes
Oszályvezető

Készült: 7 pl-ban

Megküldöm: 1. pl. Németh Károly elvtárs, az MSZMP Bp-i Biz. I. titkára
Felterjesztem: 2. pl. Rácz Sándor r. vörög., Min-H. elvt.
3. pl. Baranyai György r. ezr., Főcsop. Főnök-h. et.
4. pl. dr. Sós György r. vörög., Főkapitány et.
Kapják: 5. pl. BM Ellenőrzési Csfég Vez.
6. pl. BM III/III-2 Osz. Vez. et.
7. pl. Irattár

Gép: BE

Nytsz: 51-99/1968

Címkék:

[FTC](#) ^[2]

[labdarúgás](#) ^[3]

[Magyar Szocialista Munkáspárt](#) ^[4]

[UEFA](#) ^[5]

[MSZMP](#) ^[6]

[Kádár János](#) ^[7]

[BM](#) ^[8]

[MTK](#) ^[9]

Rákosi ^[10]

Fradí ^[11]

Kiadás: 4. évfolyam (2004) 4. szám

Forrás webcím: https://www.archivnet.hu/hetkoznapok/belugyi_jelentes_a_ferencvarosrol.html

Hivatkozások

[1] https://www.archivnet.hu/hetkoznapok/belugyi_jelentes_a_ferencvarosrol.html

[2] <https://www.archivnet.hu/cimkek/ftc>

[3] <https://www.archivnet.hu/cimkek/labdarugas>

[4] <https://www.archivnet.hu/cimkek/magyar-szocialista-munkaspart>

[5] <https://www.archivnet.hu/cimkek/uefa>

[6] <https://www.archivnet.hu/cimkek/mszmp>

[7] <https://www.archivnet.hu/cimkek/kadar-janos>

[8] <https://www.archivnet.hu/cimkek/bm>

[9] <https://www.archivnet.hu/cimkek/mtk>

[10] <https://www.archivnet.hu/cimkek/rakosi>

[11] <https://www.archivnet.hu/cimkek/fradi>